

You are apprentice to a God. One day the two of you are working together, crafting a world, when he steps out for a short break. You notice an issue and try your best to resolve it before he gets back.

Thorbjørn Erik Køppen Christensen

January 8, 2019

“Jeg tager lige en kaffepause, du klare skansen så længe!” Min chef forlod sektoren, og jeg skulle nok have et par årtusind for mig selv på planeten. Tiden gik langsomt, jeg var ved at vælge en farve til planetens atmosfære, en dyb rød eller en lys grøn? Jeg prøvede kort en turkis, men det var dog den mest håbløse farve til en himmel. Jeg opdagede imidlertid noget da himlen var en fejlfarve: Planeten var jo lige så formet forkert som dens himmel var farbet! Der måtte gøres noget, hvis Gaia kom tilbage og så vores verden i den tilstand ville hun blive alt andet end glad.

Jeg fik lavet formen om, i stedet for en kubisk form var den blevet til en torus, men det kostede desværre kredsløbet, pokkers, det havde vi brugt flere uger på.

Jeg gik i gang med at få det genoprettet, men det lykkedes ikke helt, øv. Så var der jo kun et jeg kunne give mig til; livet måtte tilpasses den nye, nu en smugle større, temperaturgradient, pattedyrene skulle kunne fælde deres pels, fiskene fryse og genoplives, og insekterne holde til at gå i stå.

Hvad var nu det? Et småintelligent dyr? Nej det kan simpelt hen ikke pas– “Det var vel nok nogle dejlige forandringer du har fået lavet” lød Gaias melodiske stemme, “Ja, jeg tænkte at en turkis himmel ville være perfekt til en torus form” jeg prøvede ikke at lyde for nervøs, og accepterede at det hele ikke var så skidt endda.

Inspired by:

https://www.reddit.com/r/WritingPrompts/comments/adxoer/wp_you_are_apprentice_to_a_god_one_day_the_two_of/